

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1762-06-26)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1762-06-26)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEBOGHANDEL., s. 345. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000163.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

26. Juni 1762.

TIL NILS REINHOLD BROCMAN.

Åtdele, HÅ, itÅ, rede Herr Secreterer.

Det sidste Brev af 4. huius, som Herr Secretereren [har] behaget at Å, re mig med, var mig som sÅ, dvanligt ganske kiÅ, rkommet, og de medfÅ, lgende, saavel skrevne som trykte, Papirer fortiene min store Taksigelse. De skrevne har alt faaet Sted i mine Diplomatiske Samlinger og venter ved Leilighed paa flere Kamerater. De trykte Ark har ieg med stor Begierlighed strax igiennemlÅ, st, og kan ikke andet, efter den Indsigt ieg nu har, end bifalde Min Herres Mening om Runstenenes Alder. Nu kommer det an paa, om Han lige saa vel kan stadfÅ, ste hos mig sin Mening om Runskriftens Å, tde fra Odins tid. Ieg er meget vantro, og derfor maae Han forsyne sig med gode Argumenter og Beviser. Men hvordant det gaaer eller ikke, skal ieg dog give Hr. Secretereren det Lovr at Han ikke uden gode Grunde gaaer til verks, og at Han giver de skiÅ, nreste Anledninger til andres nÅ, jere Efterforskning. Jeg takker for det tilsendte Exemplar af Jus Eccl. Vicens. hvormed ieg meget har fornÅ, jet Monsr. FinsÅ, n som fÅ, rste Editor ¹. Ieg vilde, at Min Ven deraf fra Upsal kunde forskafe os flere Exemplarer. s. 346â€”â€” Ieg har her hiemme paa en tid lang haft svare Bekostninger, men strÅ, ber igien at faae mine Financer i Orden. Her har vel nylig vÅ, ret nogen Leilighed af Reisende til Lands, men de har ikke kunnet fÅ, re nogen paquet uden enkelte Breve, og derfor ligger endnu hos mig adskilligt, som ieg skulde have op til Hr. Berch, Serenius og andre. Mine Gotlandske Rune- Inscriptioner sender ieg herhos paa Forlangende. FÅ, lger ogsaa nogle Observata saavel til Texten som Oversettelsen af Ingvars Saga, som min IslÅ, nder, Monsr. ThorhallsÅ, n ¹, med sine LandsmÅ, nds RaadfÅ, rsel haver opsat. Om de alle ere aldeles vel grundede, maae Min Herre selv dÅ, mme om; Imidlertid ere dog nogle af dem gode. â€”â€” Min Ven spÅ, r om det Oldenborgske Horn, men ieg veed ei rettere, end at jo klart er beviist, at det ikke er Å, ldre end fra Christ. 1mi tid. Men spÅ, rger han om det sidste gamle Guldhorn, som 1734. blev fundet ved MÅ, geltÅ, nder med Character es paa, da har vel mange lÅ, rde brudt Hovedet dermed, men neppe troffet det rette. Sl. Gram var af den Mening, at Hornet ikke er Dansk, men snarere Engelsk Arbeid, og Skriften og Sproget af det Slags, som de gamle EngellÅ, ndere har brugt lÅ, nge fÅ, r de Danskes Indfald der i Landet. â€”â€” Naar Ingvars Saga nu bliver fÅ, rdig, skulde det vÅ, re mig kiÅ, rt, om Hr. Secretereren blev paalagt at henvende sin Flid til et Opus Diplomat. SveciÅ, i, som Han frem for andre der i Landet kan prÅ, stere noget udi. Ieg tilstaaer gierne, at den Samling, Han har til de Danske Loves Historie, var vÅ, rd at legge videre Haand paa; Men om Han dermed gjorde sig saa fortient og elsket af sit FÅ, derneland, som det Trin, Han allerede har gjort, udfordrer, det overlader ieg til Hannem selv at dÅ, mme om. Giorde Min Herre begyndelse med de Svenske Love, var det en anden Sag. Her i Danmark ere mange Subsidia til vore Loves Historie, mange har samlet derpaa, og ieg har selv en ganske Hob Excerpta s. 347dertil, saa at Min KiÅ, re Herre kanskee gjorde bedre, efter sit gode Tilbud, at overdrage os sine Samlinger i denne Materie, imod at nyde tilbÅ, rlig Å, tre derfor samt contant Erstatning for derpaa anvendte Tid og MÅ, de. Ieg kan ikke negte, at ieg jo meget glÅ, dder mig ved det Haab, Min Ven giver mig, om sit BesÅ, g engang i dette Aar; Men at sige Sandhed, da Å, nskede ieg heller, det skede i nogen af de 3 Maaneder, som endnu staae tilbage af Sommeren, end til Vinter. Aarsagen er denne: Her boer Folk til Leie hos mig i mit Huus, som hele Sommeren ere paa Landet og lade VÅ, relserne til min tjenst, men komme ind, saasnart Mikkelsdag er forbi, saa at ieg om Vinteren intet VÅ, relse har til overs fra eget Brug, og ieg havde helst seet, naar Min Herre kom til KiÅ, benhavn, at Han kunde logeret i mit Huus. Kan han derfor endnu forandre sit ForsÅ, t, giÅ, r han mig ret en FornÅ, jelse. â€”â€” Det glÅ, dder mig, at Herr Secretereren lever ved god Helbred. Nu er alting her i Huset igien i god Stand, og ieg har selv paa en tid lang befundet mig temmelig vel. â€”â€” Ieg har at helse fra min Kone og gode Venner, og for de Å, vrige forbliver med uafsladelig Tilgivenhed

Min HÅ, istÅ, rede Hr. Secreterers
gandske forbundne Tienere
I. Langebek.

Kiøbenhavn d. 26. Iunii 1762.

Herefter fÅ, lger â€”Observata ad Textum et ad Versionemâ€” af Ingvars Saga.